

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobkyně **1) MUDr. V. J.**, bytem**2) Mgr. O. J.**, bytem, proti žalované **České lékařské komoře, Okresnímu sdružení lékařů Brno - město**, se sídlem v Brně, Příkop 4, o žalobě proti nezákonným zásahům v letech 2001 - 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba žalobkyně MUDr. V. J. o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2001 – 2005 **s e o d m í t á.**
- II. Žaloba žalobkyně MUDr. V. J. o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za rok 2006 **s e z a m í t á.**
- III. Žaloba žalobkyně MUDr. V.J. o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2007 – 2009 **s e o d m í t á.**
- IV. Žaloba žalobkyně MUDr. V.J. o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2010 – 2012 **s e z a m í t á.**
- V. Žaloba žalobkyně Mgr. O.J. o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2001 – 2012 po MUDr. V.J. **s e o d m í t á.**
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

21.12.2006 žalobkyně MUDr. V.J. a žalobkyně Mgr. O.J. podaly žalobu, v níž se domáhaly toho, aby Krajský soud v Brně vydal rozsudek, kterým zruší protiprávní požadavek představenstva OSL ČLK Brno – město na na placení MUDr. V.J. členského

příspěvku na činnost ČLK za rok 2006, který je dle žalobkyni v naprostém rozporu s písemným pravomocným rozhodnutím ČLK v Olomouci ze dne 10.4.1997, jímž z finančních důvodů osvobodila MUDr. V.J. od placení členských příspěvků na činnost ČLK do doby, než bude ponovena v práci u zákonného zaměstnavatele Statutárního města Brna, odboru zdravotnictví.

Žalobkyně MUDr. V.J. v žalobě uvedla, že je lékařkou – internistkou s vysokoškolskou kvalifikací II. stupně v oboru vnitřního lékařství se závěrečnou státní zkouškou. V roce nostrifikovala její vysokoškolský diplom s vyznamenáním a vysokoškolskou kvalifikací II. stupně v oboru vnitřního lékařství se závěrečnou státní zkouškou na výbornou, o čemž bylo jmenované vydáno osvědčení zn. 3491/91 ze dne 27.5.1991. V téže roce uzavřela pracovní smlouvu na dobu neurčitou zn. 651/91 ze dne 28.8.1991 se V. Brno, kde jako lékařka pracovala. V roce 1991 byla zákonem č. 220/1991 zřízena Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci. Od roku 1991 stále je žalobkyně členkou České lékařské komory (průkaz člena ČLK č. 0083/3701). Své členské povinnosti žalobkyně vždy plnila řádně, v souladu s citovaným zákonem a stavovskými předpisy. Od roku 1992 do současné doby (tj. již po dobu 14-ti let), vede navrhovatelka MUDr. J. proti žalovanému zaměstnavateli, Statutárnímu městu Brnu, odboru zdravotnictví, jako procesním nástupcem Sdružení zdravotnických zařízení V. Brno spor o neplatnost výpovědi z pracovního poměru, dále náhradu ušlé mzdy a morální škody, když dosud není tato věc věcně projednána. Žalobkyně je od uvedeného roku 1992 bez finančních prostředků a právě z důvodu finančních Česká lékařská komora v Olomouci jako nadřízený orgán písemným rozhodnutím ze dne 10.4.1997 osvobodila MUDr. J. od placení členských příspěvků na činnost ČLK do doby, než bude ponovena v práci, což dotvrzuje skutečnost, že uvedené rozhodnutí není omezeno žádným časovým momentem.

Přes tuto skutečnost Okresní sdružení lékařů ČLK v hrubém rozporu s uvedeným závazným písemným rozhodnutím nadřízené ČLK v Olomouci ze dne 10.4.1997 vyměřuje a pak vymáhá na MUDr. V.J. zaplacení členských příspěvků na činnost ČLK, a to z jejího nulového příjmu od zaměstnavatele Statutárního města Brna, odboru zdravotnictví, když toto činí v naprostém rozporu z Ústavou České republiky, zákonem č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, se Stavovským předpisem č. 7 ČLK – Příspěvky na činnost ČLK a Organizačním řádem ČLK.

Vzhledem ke shora uvedené skutečnosti se obě žalobkyně domáhaly zrušení protiprávního požadavku OSL ČLK Brno – město zaplacení MUDr. V.J. členského příspěvku na činnost ČLK za rok 2006.

V průběhu řízení žalobkyně uvedly, že jde ze strany OSL ČLK Brno – město vůči žalobkyním o nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

V průběhu řízení provedly žalobkyně změnu žaloby, a to podáními ze dne 31.5.2010 a 27.9.2011, jimiž se domáhaly neplatnosti protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2001 – 2011.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 9.1.2012, č.j. 30A 72/2010 – 244 změnu žaloby navrženou žalobkyněmi připustil.

Dalším podáním ze dne 28.2.2012 pak žalobkyně navrhovaly další změnu žaloby, kterým se domáhaly rozšíření žaloby tak, že se dále domáhají ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu i za rok 2012, kdy je po žalobkyni MUDr. J. vymáháno zaplacení členských příspěvků v částce 2.140,-Kč za rok 2012.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14.3.2012, č.j. 30A 72/2010 – 283 také tuto změnu žaloby připustil.

Z podání žalobkyň vyplynulo, že Česká lékařská komora za uvedené období let 2001 – 2011 po žalobkyni MUDr. J. požadovala celkově zaplatit 15.759,-Kč, což je rozhodně dle jejího názoru protiprávní vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost ČLK za uvedené období, a ještě částku 2.140,-Kč za rok 2012, což je také nezákonný zásah spočívající ve vymáhání zaplacení členského příspěvku na činnost ČLK za rok 2012.

Z dokladů, které se nachází ve spise soudním i v listinách, které zaslala Česká lékařská komora, jsou podstatné tyto:

Žalobkyně žalobu opírá o skutečnost, že je sice členkou České lékařské komory, nicméně s ohledem na její finanční situaci již v roce 1997 byla rozhodnutím České lékařské komory se sídlem v Olomouci osvobozena od placení členských příspěvků na činnost České lékařské komory, a to bez časového omezení.

Pokud jde o uvedené rozhodnutí, k žalobě ho připojila a nachází se také v dokladech České lékařské komory, tedy ve správním spise, který vede.

Pokud jde o uvedený podklad, je z něho patrné, že 10.4.1997 Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci, žalobkyni MUDr. J. sdělila, že vzhledem ke skutečnostem uváděných v dopise MUDr. J. ze dne 3.4.1997 samozřejmě nemusí platit členské příspěvky do ČLK. *Došlo k omylu v našich datech a za toto se Vám velice omlouváme a jsme s pozdravem.*

Pod tím uvedeno Evidence České lékařské komory a podpis, který je nečitelný.

Krajský soud v Brně uvádí, že žalobkyně tedy poukazují na to, že vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory za roky 2001 – 2012 je nezákonné, a to vzhledem k přípisu České lékařské komory se sídlem v Olomouci z 10.4.1997.

Ze spisového materiálu České lékařské komory, který byl soudu poskytnut, vyplývá, že Česká lékařská komora žalobkyni vícekrát sdělovala, že žalobkyně MUDr. J. jako členka České lékařské komory musí dodržovat zákony i stavovské předpisy a platit každoročně stanovené příspěvky na činnost České lékařské komory, když ze Stavovského předpisu č. 7 České lékařské komory vyplývá, že tyto příspěvky se musí každoročně zaplatit k 1. březnu běžného roku. Dále pak, že v uvedeném období let 2001 – 2012 žalobkyně nebyla osvobozena Českou lékařskou komorou od placení příspěvku na činnost České lékařské komory s tím, že navíc sděluje nepravdivé informace ohledně jejího pracovněprávního sporu, neboť tento byl, ač to nemá na projednávanou věc žádný vliv, již dávno pravomocně ukončen. Dále z listinných dokladů vyplývá, že Česká lékařská komora žalobkyni sdělovala s odkazem na sdělení České lékařské komory z 10.4.1997, že toto podání, kterým žalobkyně argumentuje celou řadu let a vlastně až do roku 2012, by se mohlo vztahovat event. k osvobození od placení členských příspěvků na činnost České lékařské komory pro žalobkyni MUDr. J. pouze pro rok 1997 a pro následující roky nemá již žádný význam. Žalobkyni, jak z přípisu České lékařské komory vyplývá, bylo vícekrát doporučováno, že pokud nevykonává lékařskou praxi, může se vzdát členství v České lékařské komoře a členské příspěvky na činnost České lékařské komory pak po ní již tato nebude vymáhat.

V písemném vyjádření k žalobě z 8.3.2012 žalovaná uvedla, že žalobkyně č. 2 Mgr. O. J. není aktivně legitimována k podání žádné z žalob, které spolu s žalobkyní č. 1. MUDr. J. podala. Žalobkyně č. 2. nikdy nebyla a není účastnicí jakéhokoliv řízení, které vedla nebo vede žalovaná, stejně tak i ve vztahu k žalované této nikdy nevznikla jakákoliv práva či povinnosti. Dále uvedla, že žalovaná tak jak je označena v žalobním návrhu (označení Česká lékařská komora okresní sdružení lékařů Brno – město) není pasivně legitimována, neboť nemá právní subjektivitu. Právní subjektivitu má toliko Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci, která byla zřízena zákonem, č. 220/1991 Sb., jednotlivá okresní sdružení České lékařské komory právní subjektivitou nedisponují.

Dále uvedeno, že dle názoru žalované není dána místní příslušnost Krajského soudu v Brně. V případě, že by žalovanou byla Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci, je dána místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě.

K věci samé pak ve vyjádření uvedeno, že žalobkyně ve svých žalobních návrzích se opakovaně domáhají neplatnosti protiprávního vymáhání příspěvku na činnost České lékařské komory. Takto formulovaný žalobní petit je neurčitý, neboť z něj není patrné, čeho se žalobkyně vlastně domáhají. Žalovaná nevymáhá příspěvky na činnost na základě nějakého svého individuálního správního aktu. Povinnost platit příspěvky na činnost České lékařské komory je dána § 9 odst. 2 písm. c) zákona č. 220/1991 Sb., a následně je upravována Stavovským předpisem České lékařské komory – Příspěvky na činnost ČLK. Nejedná se tedy o individuální správní akt. Jakýkoliv krok ze strany žalované směřující

k vymození nezaplaceného příspěvku na činnost České lékařské komory je tak nutno chápat jako upomínání žalobkyně č. 1, že nesplnila svoji povinnost vyplývající ze zákona a ze Stavovského předpisu. Opakované poukazování žalobkyně č.1. na „rozhodnutí“ České lékařské komory ze dne 10.4.1997, ze kterého má údajně vyplývat osvobození žalobkyně od placení členských příspěvků, je zcela irrelevantní. V první řadě nejde vůbec o rozhodnutí, v druhé řadě se tento přípis mohl vztahovat maximálně k roku 1997. V žádném případě nelze dovozovat, že by tento přípis osvobozoval žalobkyni č. 1. na neomezenou dobu od povinnosti platit příspěvky na činnost České lékařské komory. O prominutí placení příspěvku na činnost České lékařské komory může pro každý jednotlivý rok rozhodnout vždy pouze představenstvo žalované. Představenstvo žalované v některých letech žalobkyni č. 1. placení příspěvku promíjelo, ale bez jakékoliv souvislosti s žalobkyní citovaným přípisem ze dne 10.4.1997. Představenstvo žalované v pozdějších letech přestalo žalobkyni č. 1. placení příspěvku na činnost ČLK promíjet, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žalobkyně č. 1. nepravdivě informovala o průběhu meritorního rozhodování v soudním řízení, které vedla proti Sdružení zdravotnických zařízení Brno V.

Z výše uvedeného důvodu žalovaná nevede stran vymáhání příspěvku na činnost ČLK správní spis, neboť povinnost zaplatit k určitému datu příspěvek na činnost ČLK vzniká přímo ze zákona a stavovského předpisu ČLK. Následné kroky, které ČLK činí, tak nejsou v režimu správního řízení. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K námitce žalované, že žalovaná Česká lékařská komora, Okresní sdružení lékařů Brno – město není pasivně legitimována, neboť nemá právní subjektivitu, když tuto má toliko Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci, Krajský soud v Brně uvádí následující:

Z rozsudku NSS č.j. 4Ads 133/2009 – 193, z jeho odůvodnění vyplynulo, že podle § 7 odst. 1 s.ř.s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Podle odst. 2 téhož ustanovení, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 33 odst. 2 s.ř.s. způsobilost účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává. Uvedeno dále, že stěžovatelky žalobou napadly upomínku č. 2 ze dne 16.11.2006, tj. úkon správního orgánu – České lékařské komory, Okresního sdružení lékařů Brno – město. Současně žalobou brojily proti postupu tohoto orgánu spočívajícímu ve vymáhání zaplacení členského příspěvku na činnost České lékařské komory za rok 2006. Z uvedeného je zřejmé, že místní příslušnost krajského soudu musí být odvozena od sídla žalované, které je v Brně. Skutečnost, že žalovaná nemá samostatnou právní subjektivitu, není relevantní, neboť procesní subjektivitu jí (správnímu orgánu) poskytuje citované ust. § 33 odst. 2 s.ř.s. K projednání a rozhodnutí věci byl tudíž příslušný Krajský soud v Brně.

Z toho, co bylo citováno z rozsudku NSS č.j. 4Ads 133/2009 – 193, kdy NSS rozhodoval v této konkrétní věci, je zcela zřejmé, že pokud žalobkyně brojí proti vymáhání zaplacení členského příspěvku na činnost České lékařské komory a žalovanou označily jako Českou lékařskou komoru, Okresní sdružení lékařů Brno – město, s odkazem na ust. § 33 odst. 2 s.ř.s. je takto označený žalovaný ten, kdo má způsobilost být účastníkem řízení, neboť se o správní orgán jedná a místně příslušný je v tomto případě k projednání věci Krajský soud v Brně, neboť se jedná o žalobu, kdy věc má být řešena soudem ve správním soudnictví a s ohledem na to, že je žalováno Okresní sdružení lékařů Brno – město České lékařské komory, je místě příslušným k projednání věci Krajský soud v Brně.

V tomto směru tedy námitka žalovaného důvodná není.

Pokud pak jde o žalobkyně, ty žalobu rozšířily, což bylo krajským soudem, jak uvedl shora, připuštěno ve vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory po žalobkyni č. 1. spatřují nezákonný zásah z důvodů, které soud již výše uvedl.

Podle § 82 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu a nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

Podle odst. 2 § 84 s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle odst. 3 § 84 s.ř.s. žaloba mimo obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá,
- b) vyličení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Podle § 85 s.ř.s. žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Podle § 87 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

Krajský soud uvádí, že z toho co citoval z rozsudku NSS vyplývá, že Česká lékařská komora, Okresní sdružení lékařů Brno – město je v dané věci pasivně legitimovaným. Krajský soud v Brně pak uvádí, že předmětem sporu je to, že žalobkyně pokládají vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost České lékařské komory po první žalobkyni za roky 2001 – 2012 za nezákonné a domáhají se neplatnosti tohoto protiprávního zaplacení členských příspěvků s odkazem na sdělení České lékařské komory se sídlem v Olomouci z 10.4.1997.

Žalobkyně žalobu (před rozšířením) podaly 21.12.2006 a v této původně podané žalobě se domáhaly zrušení protiprávního požadavku představenstva OSL ČLK Brno – město po žalobkyni MUDr. J. za rok 2006.

Žalobkyně k žalobě předložila kromě sdělení ČLK se sídlem v Olomouci z 10.4.1997 i upomínku č. 2 z 16.11.2000 z níž vyplývá, že ČLK Brno – město zjistilo, že žalobkyně č. 1. nezaplatila příspěvek na činnost ČLK za rok 2006, i přesto, že byla o zaplacení již jednou upomínána s tím, že příspěvek byl splatný k 1.3.2006 a v jejím případě činí 1.540,-Kč, kdy tato částka je určena pro lékaře – zaměstnance a pro ostatní lékaře a byla vyzvána, aby uvedenou částku zaplatila do 7 dnů.

Žaloba proti nezákonnému zásahu České lékařské komory byla tedy podána ohledně roku 2006 včas, neboť žalobkyně spatřovala nezákonný zásah v tom, že jí žalovaný upomínal již druhou upomínkou z 16.11.2006 o zaplacení příspěvku za rok 2006, přičemž žaloba byla podána do dvou měsíců od obdržení této upomínky, když žalobkyně č. 1. tento nezákonný zásah spatřovala v protiprávním vymáhání příspěvku na činnost ČLK ze strany žalované. Krajský soud v Brně však ve věci zaujal zcela jiné stanovisko, a to z následujících důvodů:

Z listin, které předložila žalovaná vyplynulo, že žalobkyně č. 1. je členkou České lékařské komory v celém období let 2001 – 2012.

Podle § 9 odst. 2 zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, každý člen komory má povinnost řádně platit stanovené příspěvky.

Podle Stavovského předpisu č. 7 České lékařské komory, jeho § 5 odst. 2, příspěvek na činnost je splatný předem vždy k 1. března běžného roku.

Podle § 9 odst. 2 uvedeného Stavovského předpisu, představenstvo okresního sdružení může snížit, prominout nebo odložit splatnost příspěvku z důvodů:

- a) základní vojenské služby, mateřské dovolené, dlouhodobé pracovní neschopnosti člena komory,
- b) nepříznivé sociální situace člena komory, jehož čistý příjem dosáhl v předchozím kalendářním roce pouze životního minima podle obecně platných právních předpisů,
- c) dalších, o kterých rozhodne představenstvo okresního sdružení.

Krajský soud v Brně si ověřoval telefonicky 18.5.2012 na České lékařské komoře, zda Stavovský předpis č. 7 České lékařské komory platí, a to zejména v jeho ust. § 5 odst. 2 a bylo sděleno, že v této nezměněné podobě platí stále.

V posuzovaném období, a to v roce 2006 tedy žalobkyně č. 1. byla členkou České lékařské komory. Do 1.3. uvedeného roku nezaplatila příspěvek na činnost České lékařské komory a proto byla celkem 2x (druhá upomínka z 16.11.2006) upomínána o zaplacení uvedené částky. Tato částka jí nebyla, jak vyplývá z listin, jež byly soudu předloženy, žalovanou - představenstvem okresního sdružení ČLK snížena, prominuta nebo odložena splatnost příspěvku a proto její povinností bylo členský příspěvek ve stanovené výši 1.540,-Kč zaplatit. Když ve lhůtě stanovené právním předpisem tato částka nebyla zaplacená, žalobkyně byla upomínána touto upomínkou a požadavek žalované na zaplacení částky 1.540,-Kč za rok 2006 v žádném případě nebyl nezákonným zásahem správního orgánu vůči žalobkyni č. 1.

Protože žaloba ohledně roku 2006 je nedůvodná, byla zamítnuta dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobkyně, jak soud již uvedl, v průběhu řízení žalobu na nezákonný zásah dne 31.5.2010 rozšířili na nezákonný zásah, který spatřovali v protiprávním vymáhání příspěvku na činnost České lékařské komory za období let 2001 – 2010 v úhrnné částce, včetně roku 2006, a to 13.899,-Kč.

Pokud jde v tomto směru o roky 2001 – 2009 (kromě roku 2006, kde se soud již vyjádřil v odůvodnění a rozhodl ve výrok č. I), soud žalobu žalobkyně odmítl, neboť byla podána opožděně.

Jak bylo citováno, dle § 84 odst. 1 s.ř.s. žaloba může být v dané případě podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu.

Ohledně let 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2007, 2008 a 2009 se žalobkyně č. 1. dozvěděla o tom, že žalovaný se domáhá zaplacení příspěvku na činnost České lékařské komory v každém tomto roce, neboť věděla sama, že Stavovského předpisu č. 7, že příspěvek na činnost ČLK má být každoročně za běžný rok placena do 1.3 a navíc, v dokladech ČLK se nachází založených několik upomínek, které nevyvrací ani žalobkyně č. I., tedy že byla každoročně o zaplacení příspěvku na činnost ve stanovené výši upomínána. Žalobu za uvedené roky 2001 – 2009 (kromě roku 2006) by tak musela žalobkyně, aby byla žaloba podána ve lhůtě stanovené zákonem, podat za rok 2001 do konce uvedeného roku, a to podle toho, kdy jí byla upomínka zaslána, tedy kdy po ní bylo dle jejího názoru neoprávněně vymáháno zaplacení členského příspěvku. Stejně tak to bylo vždy v uvedených následujících letech, když žalobkyně žalobu ohledně nezákonného zásahu v letech 2001 – 2009 podala až 31.5.2010, tedy zcela evidentně po lhůtě stanovené v ust. § 84 odst. 1 s.ř.s.

Pokud pak jde o nezákonný zásah spočívající v protiprávním vymáhání zaplacení členského příspěvku po žalobkyni č. 1. za roky 2010, 2011 a 2012, s ohledem na datum rozšíření žaloby, dospěl soud k závěru, že ohledně roku 2010, 2011 a 2012 byla žaloba ze strany žalobkyně podána včas, nicméně žaloba důvodná není, tak jako v roce 2006. Skutkové okolnosti jsou stejné jako v roce 2006 a v tomto směru Krajský soud v Brně odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí ohledně roku 2006, neboť je zcela shodné jako odůvodnění týkající se let 2010, 2011 a 2012, žaloba není důvodná ani ohledně těchto let a byla proto zamítnuta.

Krajský soud v Brně na okraj pouze podotýká, přičemž to na rozhodnutí soudu nemá žádný vliv, že žalobkyně skutečně vedla pracovněprávní spor proti Magistrátu města Brna, věc byla vedena u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 16C 245/1992. Věc byla pravomocně skončena. Ze sdělení, které soud získal, bylo zjištěno, že žaloba žalobkyně byla odmítnuta a rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.6.2003.

Pokud jde o odmítnutí žaloby za roky 2001 – 2009 (kromě roku 2006, kdy bylo ve věci meritorně rozhodnuto), rozhodnutí soudu se opírá o ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., dle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Žaloba byla podána opožděně.

Pokud jde o žalobkyni č. 2. O. J., žaloba této žalobkyně o neplatnost protiprávního vymáhání zaplacení členských příspěvků na činnost ČLK za roky 2001-2012 po MUDr. V. J., byla soudem odmítnuta, neboť žalobkyně č. 2. není a nebyla členkou České lékařské komory, poplatky jí Česká lékařská komora nikdy nevyměřila, nikdy ji po ní nevymáhala, takže je zřejmé, že návrh byl v tomto směru podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Pokud pak jde o otázku nákladů řízení, žalobkyně 1), 2) ve věci neměly úspěch, žalovaná, která ve věci měla úspěch, náklady řízení nežádala a dle soudu ji ani nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. května 2012

Mgr. Milan Procházka, v. r.
Předseda senátu